

KALWIŃSKI (5) *ai*

a jasne.

sg m D kalwiński(e)mu (1). ◇ f N kalwińskå (1). ◇ A kalwińską (1). ◇ L kalwiński(e)j (1). ◇ pl D kalwińskim (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Będący zwolennikiem lub tworem zwolenników doktryny kalwinizmu (5) : Y názwan iest przyiacielem Bożym. [Iac 2/23]) To przeciw wykrętowi Kálwińkiemu/ żeby Abráhám z vczyнков był vípráwiedliwiony WujNT 790.

W połączeniach szeregowych (2): WujNT 509; PowodPr 34 cf Wyrażenia.

Wyrażenia: »nauka kalwińska« (1): Lecz prawdziwie náuká Luterfka/ Kálwińfka y Nowokrzczeńfka/ tymiż dowodámi pokázuie fię być haeretycką WujNT 509.

»sekta kalwińska« (1): iednák te chude klępy/ one choć tłuftsze krowy/ to iest fekty Hułowfką/ Luterfką/ Kálwińfką y insze z nich spłodzone/ poiádły y potrawiły. PowodPr 34.

»wiara kalwińska« (1): ná złey wierze Lutherfkiey álbo Kálwińfkiey/ nie pokoy ále rofterk/ [...] nie połufzeńftwo ále fwa wola rość mufi. ReszList 184; [ŚmigłAbsurda 3].

Szereg: »luterski albo kalwiński« (2): ktoremu fię do ręku doftálá odpowiedź Zácháryafzá Pátryárchi Konftántynopolfkiego/ którą dał Miniřtrom Lutherfkim álbo Kálwińfkim ReszPrz 68; ReszList 184. [Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.].

MM